

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

αριθ. πρωτ. 1043624/2061/0014/12.05.1992 ΠΟΛ 1097

ΘΕΜΑ: «Κοινοποίηση ορισμένων άρθρων του Ν.1790/1988, όπως ισχύει »

Κοινοποιούμε κατωτέρω τις διατάξεις των άρθρων 1,2,3,4,5,5^α και 15 του νόμου Ν.1790/1988 «Οργάνωση και λειτουργία Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις» μετά την τροποποίηση του με το άρθρο 31 του Ν.2040/1992 «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Γεωργίας και νομικών προσώπων εποπτείας του και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ70/Α/23.4.1992) και παρέχουμε τις ακόλουθες οδηγίες για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους.

Α. ΓΕΝΙΚΑ

1. Ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α), υπέρ του οποίου επιβάλλεται, ως έσοδο αυτού, σύμφωνα με τις κοινοποιούμενες διατάξεις, ειδική ασφαλιστική εισφορά στην αξία των πωλούμενων από τους παραγωγούς αγροτικών προϊόντων, είναι, κατά το άρθρο του Ν.1790/1988, Οργανισμός κοινής ωφέλειας και νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Ο ανωτέρω Οργανισμός (ΕΛ.Γ.Α.) έχει σκοπό κατά το άρθρο 2 παρ.1 του ως άνω νόμου, την οργάνωση και εφαρμογή προγραμμάτων ενεργητικής προστασίας, καθώς και την ασφάλιση της παραγωγής και του κεφαλαίου των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Ειδικότερα, η ασφάλιση αυτή περιλαμβάνει, κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ.2 και 3 παρ.1 του ίδιου ως άνω νόμου, την υποχρεωτική ασφάλιση των ζημιών, που προξενούνται από φυσικούς κινδύνους (π.χ. χαλάζι, παγετό, χιόνι, πλημμύρα, ξηρασία κ.λ.π.) στην παραγωγή των συστηματικών καλλιεργειών και στο φυτικό, ζωικό και έγγειο κεφάλαιο των αγροτών, στα κτίσματα και στις εγκαταστάσεις των αγροτικών τους εκμεταλλεύσεων, καθώς και στην αλιευτική παραγωγή και στο υδατοκαλλιεργητικό κεφάλαιο και τις αλιευτικές εγκαταστάσεις.

2. Στις διατάξεις της περίπτωσης α' της παρ.1 του άρθρου 5 του Ν.1790/1988, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 31 του Ν.2040/1992 ορίζεται ότι, μεταξύ των πόρων του ΕΛ.Γ.Α. περιλαμβάνονται και τα έσοδα από την ειδική ασφαλιστική εισφορά, που επιβάλλεται υπέρ του Οργανισμού αυτού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5^α του Ν.1790/1988, όπως ισχύει.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 5^α του Ν.1790/1988, όπως το άρθρο τούτο προστέθηκε στο νόμο αυτό με την παρ.2 του άρθρου 31 του Ν.2040/1992 προσδιορίζονται επακριβώς οι τρόποι βεβαίωσης και είσπραξης υπέρ του ΕΛ.Γ.Α. ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς από συγκεκριμένους φορείς (Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Εμπορίου, Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος), καθώς και η έκταση της εφαρμογής της.

4. Ως ημερομηνία ένταξης της επιβολής της ειδικής υπέρ του ΕΛ.Γ.Α. ασφαλιστικής εισφοράς ορίζεται, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις της παρ.16 του ως άνω άρθρου 5^α και του άρθρου 35 του Ν.2040/1992, η 1 Ιουνίου 1992. Εξαιρετικά, ως προς τα προϊόντα και υποπροϊόντα αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης, η έναρξη της ισχύος των διατάξεων περί επιβολής της

ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα ορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.

B) ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

I. Αγροτικά προϊόντα τα οποία υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά

1. Στην ειδική ασφαλιστική εισφορά υπόκεινται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 5^α, τα εγχωρίως παραγόμενα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα:

α) Φυτικής, ζωικής, αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης. Από τα προϊόντα και υποπροϊόντα φυτικής προέλευσης δεν υπόκεινται στην εισφορά αυτή τα δασικά προϊόντα, πλην των δενδρυλλίων των φυτωριακών επιχειρήσεων.

β) Φυτικής, ζωικής, αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης, που παρέχονται ως αμοιβή σε είδος των απασχολουμένων στη γεωργία και κτηνοτροφία, αλιεία και δασοκομία, κατά κύριο επάγγελμα, με μισθό ή ημερομίσθιο. Σημειώνεται ότι στον όρο «κτηνοτροφία» περιλαμβάνονται και η πτηνοτροφία, μελισσοκομία και σηροτροφία, καθόσον τα εξ αυτών προϊόντα εμπίπτουν στα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα ζωικής προέλευσης.

γ) Φυτικής προέλευσης που παρέχονται ως αμοιβή για αλωνιστικά, εκθλιπτικά και συναφή σε είδος δικαιώματα των εκμεταλλευτών αλωνιστικών συγκροτημάτων, ελαιοτριβείων, κ.λ.π.

δ) Τα προερχόμενα από τη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία των αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων των προηγούμενων 1) έως 3) περιπτώσεων, η οποία ενεργείται από τους παραγωγούς ή τρίτους για λογαριασμό των παραγωγών.

Για την εφαρμογή της προαναφερόμενης διάταξης θεωρούνται ως αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα:

♦ **Φυτικής προέλευσης**, τα προϊόντα γης γενικά. Τέτοια προϊόντα είναι π.χ. τα δημητριακά, τα σπυρολαχανικά, τα αμπελοουργικά, τα εσπεριδοειδή, τα ανθοκομικά, οι καρποί των δένδρων γενικά, τα όσπρια, τα κτηνοτροφικά όσπρια (π.χ. βίκος, λούπινα κ.λ.π.), τα άχυρα κ.λ.π. Στα προϊόντα φυτικής προέλευσης περιλαμβάνονται επίσης και τα δενδρύλλια των φυτωριακών επιχειρήσεων. Σημειώνεται, ότι τα βαλανίδια, τα χαρούπια και τα κάστανα είναι καρποί δένδρων και όχι δασικά προϊόντα, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων και συνεπώς υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, δεδομένου ότι τα προϊόντα αυτά καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛ.Γ.Α.

♦ **Ζωικής προέλευσης**, τα κτηνοτροφικά προϊόντα (π.χ. ζωντανά ή σφαγμένα ζώα, γάλα ακατέργαστα δέρματα, μαλλί προβάτων, τρίχες αιγών, κοπριά ζώων κ.λ.π.), τα πτηνοτροφικά προϊόντα (π.χ. ορνιθοειδή, πτηνά, αυγά, πούπουλα κ.λ.π.), τα μελισσοκομικά προϊόντα (π.χ. μέλι, κερύ κ.λ.π.) και τα σηροτροφικά προϊόντα (π.χ. ζωική μέταξα, μεταξόσπορος κ.λ.π.).

♦ **Αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης**, τα νωπά ψάρια και τα λοιπά υδρόβια ζώα, που αλιεύονται σε ιχθυοτρόφους λίμνες, ιχθυοτροφεία, θυννεία και στην ανοιχτή θάλασσα (π.χ. ψάρια κάθε φύσης, αστακοί, χταπόδια, γαρίδες, μύδια, στρείδια, κ.λ.π.). Δεν περιλαμβάνονται στα προϊόντα αυτά, και συνεπώς δεν υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, τα κατεψυγμένα ψάρια και οι σπόγγοι.

2. Στην ειδική ασφαλιστική εισφορά υπόκεινται τόσο τα αυτούσια (σε φυσική κατάσταση) αγροτικά προϊόντα, όσο και εκείνα, που προέρχονται από τη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία των αυτούσιων αγροτικών προϊόντων.

♦ **Ως “ατούσια αγροτικά προϊόντα”** θεωρούνται εκείνα, τα οποία πωλούνται σε ακατέργαστη (φυσική) κατάσταση (φρούτα, κηπευτικά, αυγά, ξηροί καρποί κ.λ.π.), καθώς και εκείνα τα οποία υφίστανται στοιχειώδη μόνο επεξεργασία για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν και να διευκολυνθεί η διάθεση τους στην

κατανάλωση, εφόσον η επεξεργασία αυτή γενόμενη στα πλαίσια των γεωργικών και εν γένει αγροτικών εργασιών και απασχολήσεων, δεν αποτελεί άσκηση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης.

♦ **Ως “αγροτικά προϊόντα μετά βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία”** θεωρούνται εκείνα τα οποία υφίστανται βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία η οποία προσδίδει σ’ αυτά τον χαρακτήρα των βιομηχανικών ή βιοτεχνικών προϊόντων.

Σημειώνεται, ότι ο χαρακτηρισμός των αγροτικών προϊόντων ως “αυτούσιων” ή “βιομηχανικών ή βιοτεχνικών” εξαρτάται από τον τρόπο και την εν γένει διαδικασία παραγωγής τους και την τελική τους μορφή με την οποία διατίθενται στην κατανάλωση. Συνεπώς, ο χαρακτηρισμός αυτός είναι θέμα πραγματικό και εναπόκειται στην κρίση του προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. και σε περίπτωση αμφισβήτησης των Διοικητικών Δικαστηρίων.

Για τη διάκριση των αγροτικών προϊόντων και των εξ αυτών υποπροϊόντων σε “αυτούσια” και “βιομηχανικά ή βιοτεχνικά” θα ερευνάται εάν η επιχείρηση που παράγει τα προϊόντα αυτά ή η επιχείρηση που ενεργεί την επεξεργασία, κατεργασία κλπ. αυτών συγκεντρώνει τα εννοιολογικά γνωρίσματα της βιομηχανίας ή βιοτεχνίας.

3. Επίσης υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 5^α και :

α) Τα αγροτικά προϊόντα, τα οποία βάσει Κανονισμών της ΕΟΚ παραδίδονται στην αγοραστική παρέμβαση ή στην απόσυρση, για τα οποία δεν προηγήθηκε πράξη αγοράς αυτών.

β) Τα καπνά σε φύλλα, που αγοράζονται από το ελεύθερο εμπόριο και

γ) Η ενίσχυση στην παραγωγή του ελαιόλαδου, που χορηγείται από την ΕΟΚ στους ελαιοπαραγωγούς.

Σημείωση: Η ειδική ασφαλιστική εισφορά, που επιβάλλεται στις ανωτέρω 1) - 3) περιπτώσεις, παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορίου και της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (Α.Τ.Ε.) και συνεπώς κατά την επιβολή της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς στις περιπτώσεις αυτές οι Δ.Ο.Υ. δεν θα έχουν καμία ανάμιξη (βλέπετε σχετικά και κατωτέρω τίτλο Δ’ παρ. 5 και τίτλο Ζ’ παρ. 2 της εγκυκλίου).

4. Αγροτικά προϊόντα τα οποία δεν υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά.

Δεν υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά:

1. Από τα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα φυτικής προέλευσης τα δασικά προϊόντα, πλην των δενδρυλλίων των φυτωριακών επιχειρήσεων (άρθρο 5^α παρ. 1^α). Δηλαδή, τα δενδρύλλια των φυτωριακών επιχειρήσεων υπόκεινται, κατ’ εξαίρεση, στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, επειδή καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛ.Γ.Α.

Σημειώνεται, ότι στα δασικά προϊόντα, τα οποία δεν υπόκεινται, κατά τ’ ανωτέρω, στην ειδική ασφαλιστική εισφορά περιλαμβάνονται (ενδεικτική απαρίθμηση): η ξυλεία, τα καύσιμα εκ ξύλου, τα καυσόξυλα, οι ξυλάνθρακες, οι πάσσαλοι, τα υπορθώματα αμπέλου, οι καπνόβεργες, οι πλοκόραβδοι, οι καλλωπιστικοί κλάδοι, οι ρίζες ερείκης, το δαδί, η ρητίνη, τα δαφνόφυλλα, οι κώνοι πεύκης και λοιπών κωνοφόρων δένδρων, οι σπόροι δασοπονικών ειδών, οι σπόροι φυτών βοσκοτόπων, το φυτόχωμα εν γένει κ.λ.π. Διευκρινίζεται, ότι στα δασικά προϊόντα δεν περιλαμβάνονται τα βαλανίδια τα χαρούπια και τα κάστανα, γιατί όπως προαναφέρθηκε, (ανωτέρω παρ. Ι – 1.4’), τα προϊόντα αυτά είναι καρποί δένδρων, δηλαδή προϊόντα φυτικής προέλευσης, υποκείμενα στην ειδική ασφαλιστική εισφορά και δεν είναι δασικά προϊόντα.

2. Τα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που παράγονται μέσα στην περιοχή του Αγίου Όρους, ανεξάρτητα αν αυτά ανήκουν στις Ιερές Μονές αυτού ή σε τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα (άρθρο 5^α παρ. 1δ’). Συνεπώς, αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα των Ιερών Μονών ή τρίτων, που παράγονται έξω από την περιοχή του

Αγίου Όρους, υπόκεινται στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, ανεξάρτητα από τον τόπο της πώλησής τους.

3. Τα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που εισάγονται από την αλλοδαπή, γιατί, κατά ρητή διάταξη του νόμου (άρθρο 5^α παρ. 1) η εισφορά αυτή επιβάλλεται μόνο στα εγχωρίως παραγόμενα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, δηλαδή, στα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που παράγονται στο εσωτερικό της Χώρας, επειδή μόνο τα προϊόντα αυτά καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛ.Γ.Α.

Γ) ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

1. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 5^α , η ειδική ασφαλιστική εισφορά ορίζεται:

- α) Σε ποσοστό 2% για τα προϊόντα φυτικής προέλευσης και
- β) Σε ποσοστό 0,5% για τα προϊόντα ζωικής αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης.

2. Τα ανωτέρω ποσοστά, κατά ρητή διάταξη του νόμου (άρθρο 5^α παρ. 3), μπορεί να αναπροσαρμόζονται για όλα τα παραπάνω προϊόντα ή για μία κατηγορία προϊόντων ή για ένα μόνο είδος προϊόντων, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.

Δ) ΑΞΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΕΙΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

Ο τρόπος υπολογισμού της αξίας των αγροτικών προϊόντων στην οποία επιβάλλεται η ειδική ασφαλιστική εισφορά, ποικίλει ανάλογα με τον τρόπο διάθεσης (χονδρική ή λιανική πώληση) και τη μορφή των διατιθέμενων αυτών προϊόντων (αυτούσια ή βιομηχανοποιημένα) και αφορά τόσο την πωλούμενη ποσότητα, όσο και την τιμή πώλησης. Ειδικότερα:

1. Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4^α του άρθρου 5^α, η αξία των αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων, στην οποία επιβάλλεται η ειδική ασφαλιστική εισφορά, υπολογίζεται με βάση:

α) Την τιμή της χονδρικής πώλησης αυτών, προκειμένου για τα αυτούσια αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που πωλούνται χονδρικά στην ημεδαπή από τους παραγωγούς ή εξάγονται απευθείας από αυτούς στη αλλοδαπή.

β) Την τιμή της πώλησης αυτών, προκειμένου για τα αυτούσια αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που πωλούνται χονδρικά ή λιανικά ή χονδρικά και λιανικά στην ημεδαπή από τρίτους με προμήθεια για λογαριασμό των παραγωγών ή εξάγονται από αυτούς στην αλλοδαπή επίσης για λογαριασμό των παραγωγών, αφαιρουμένων από τη συνολική αξία των προϊόντων της προμήθειας ή της αμοιβής του τρίτου και των δαπανών (μεταφορικών κ.λ.π.), που πραγματοποιήθηκαν από αυτόν για λογαριασμό του παραγωγού.

γ) Τη μέση τιμή της χονδρικής:

1. Των σε φυσική κατάσταση αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων, κατά το χρόνο της συγκομιδής τους στον τόπο της παραγωγής προκειμένου:

- για τα μετά από προηγούμενη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα που πωλούνται χονδρικά στην ημεδαπή από τους παραγωγούς ή εξάγονται απευθείας από αυτούς στην αλλοδαπή.

- Για τα μετά από προηγούμενη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που πωλούνται χονδρικά ή λιανικά στην ημεδαπή ή εξάγονται στην αλλοδαπή από τρίτους με προμήθεια για λογαριασμό των παραγωγών, αφαιρουμένων από την αξία των προϊόντων της προμήθειας ή της αμοιβής του τρίτου και των δαπανών (π.χ. μεταφορικών κ.λ.π.), που πραγματοποιήθηκαν από αυτόν για λογαριασμό του παραγωγού.

▪ Για τα αυτούσια ή μετά από προηγούμενη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που πωλούνται λιανικά από τους παραγωγούς μέσω δικού τους καταστήματος, πρατηρίου με εξαίρεση αυτά, που πωλούνται στις κατά τόπους λαϊκές αγορές.

2. Των σε φυσική κατάσταση αγροτικών προϊόντων, τα οποία προέρχονται από αλωνιστικά, εκθλιπτικά και συναφή σε είδος δικαιώματα, κατά το χρόνο αλωνισμού των σιτηρών της έκθλιψης των ελαίων κ.λ.π. προκειμένου για τα μετά από προηγούμενη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που πωλούνται χονδρικά ή λιανικά από τους εκμεταλλευτές των αλωνιστικών συγκροτημάτων, ελαιοτριβείων κ.λ.π.

Διευκρινίζεται, ότι για την εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων, ως “χονδρική και λιανική πώληση” θεωρείται η πώληση, όπως αυτή προσδιορίζεται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, (Π.Δ. 99/77), χωρίς να ερευνάται αν έγινε τοις μετρητοίς, με πίστωση ή με ανταλλαγή.

2. Ειδικά στην περίπτωση της πώλησης εκτρεφόμενων ζώων από επιχειρήσεις εκτροφής αυτών, η αξία στην οποία επιβάλλεται η ειδική ασφαλιστική εισφορά είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ε’ της παραγράφου 4β’ του άρθρου 5^α, η αξία που προκύπτει μετά την αφαίρεση από τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, που προέρχονται από την πώληση των εκτρεφόμενων ζώων, της αξίας των αγορασθέντων για πάχυνση ζώων, εφόσον στην αξία έχει επιβληθεί αποδεδειγμένα η εισφορά αυτή.

3. Επίσης, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5^α, αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, που βρίσκονται στα καταστήματα, αποθήκες κ.λ.π. του επιτηδευματία ή που πουλήθηκαν απ’ αυτόν, των οποίων η προέλευση δεν αποδεικνύεται με τιμολόγια ή άλλα στοιχεία του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, θεωρούνται, για την επιβολή της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς, κατ’ αμάχητο τεκμήριο, ως αγορασθέντα από παραγωγούς και οφείλεται στην αξία της αγοράς των προϊόντων αυτών η κατά τα ανωτέρω ασφαλιστική εισφορά.

Στην ανωτέρω περίπτωση, η ειδική ασφαλιστική εισφορά καταλογίζεται σε βάρος του επιτηδευματία, στο κατάστημα κ.λ.π. του οποίου βρέθηκαν ή πουλήθηκαν απ’ αυτόν τα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, των οποίων η προέλευση δεν αποδεικνύεται από τιμολόγια ή άλλα φορολογικά στοιχεία (π.χ. εκκαθάριση). Για τον καταλογισμό αυτό της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς βλέπετε επίσης κατωτέρω στον τίτλο Ι’.

4. Σημειώνεται, ότι επί αγοράς αυτοσίων αγροτικών προϊόντων εκ των παραγωγών, η ειδική ασφαλιστική εισφορά θα υπολογισθεί στην αξία, που αναγράφεται στο τιμολόγιο (τιμολογιακή αξία) και όχι στο υπόλοιπο, που προκύπτει μετά την έκπτωση από την αξία αυτή των εξόδων μεταφοράς και λοιπών εξόδων, καθόσον τέτοια ευχέρεια δεν παρέχεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

5. Τέλος, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4β του άρθρου 5^α, η αξία, στην οποία επιβάλλεται η ειδική ασφαλιστική εισφορά, στις περιπτώσεις:

α) Της λιανικής πώλησης αυτοσίων αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων στις κατά τόπους λαϊκές αγορές από τους παραγωγούς, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, είναι η αξία των προϊόντων αυτών, η οποία προσδιορίζεται από τις Διευθύνσεις ή τα Τμήματα Εμπορίου των Νομαρχιών ή το Ταμείο Λαϊκών Αγορών ή άλλη αντίστοιχη προς το Ταμείο αυτό υπηρεσία, κατά την έκδοση ή αναθεώρηση των παραγωγικών αδειών εμπορίας των αγροτικών προϊόντων στις λαϊκές αγορές με βάση την ποσότητα του αγροτικού προϊόντος, που εγκρίνεται από την αρμόδια υπηρεσία για πώληση, και την τιμή αποζημίωσης, που καθορίζεται από τον ΕΛ.Γ.Α., κατά την αντίστοιχη καλλιεργητική περίοδο του προηγούμενου έτους.

β) Των αγροτικών προϊόντων, τα οποία, με βάση Κανονισμό της ΕΟΚ, παραδίδονται στην αγοραστική παρέμβαση ή στην απόσυρση, για τα οποία δεν προηγήθηκε πράξη αγοράς αυτών, είναι η αξία των προϊόντων αυτών, που υπολογίζεται με βάση την τιμή παρέμβασης ή απόσυρσης των εν λόγω προϊόντων.

γ) Των καπνών σε φύλλα, που αγοράζονται από το ελεύθερο εμπόριο είναι η αξία των καπνών αυτών.

δ) Της ενίσχυσης στην παραγωγή του ελαιόλαδου, που χορηγείται από την Ε.Ο.Κ. στους ελαιοπαραγωγούς, είναι το ποσό της ενίσχυσης αυτής.

Σημείωση: Στις ανωτέρω α' – δ' περιπτώσεις, οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) δεν θα έχουν καμία ανάμιξη, γιατί οι περιπτώσεις αυτές, όπως προαναφέρθηκε (βλέπε ανωτέρω τίτλο Β της εγκυκλίου) εμπίπτουν στην αρμοδιότητα άλλων υπηρεσιών.

Ε) ΒΑΡΥΝΟΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

1. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 5^α, η ειδική ασφαλιστική εισφορά βαρύνει πάντοτε τον πωλητή των αγροτικών προϊόντων ή υποπροϊόντων παραγωγό, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου. Για την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης νοούνται:

♦ Ως “παραγωγοί φυσικά πρόσωπα” οι γεωργοί, δηλαδή αυτοί που ασχολούνται με την εκμετάλλευση της γης γενικά, οι κτηνοτρόφοι, οι πτηνοτρόφοι, οι μελισσοκόμοι, οι σηροτρόφοι, οι παραγωγοί δασικών προϊόντων και οι αλιείς.

♦ Ως “παραγωγοί νομικά πρόσωπα”, εκτός από το Δημόσιο και οι Δήμοι, οι Κοινότητες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οι οργανισμοί, οι ιερές μονές, τα ιδρύματα, οι συνεταιρισμοί, οι εμπορικές γεωργικές εταιρείες κάθε μορφής (ημεδαπές ή αλλοδαπές) κ.λ.π.

Διευκρινίζεται ότι στην ειδική ασφαλιστική εισφορά υπόκεινται και τα αγροτικά προϊόντα που προέρχονται από τα κτήματα του Δημοσίου, τα οποία χρησιμοποιούνται ως πρότυπα ή τα οποία εκμεταλλεύονται διάφορα Ιδρύματα για την εκτέλεση των σκοπών του Δημοσίου (π.χ. Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, Ιδρύματα Υπουργείου Γεωργίας κ.λ.π.).

2. Ως παραγωγοί, τους οποίους βαρύνει η ειδική ασφαλιστική εισφορά, θεωρούνται, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 5^α και:

α) Οι απασχολούμενοι κατά κύριο επάγγελμα στη γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία και δασοκομία με μισθό ή ημερομίσθιο και λαμβάνουν την αμοιβή τους σε είδος.

Σημειώνεται, ότι στον όρο “κτηνοτροφία” περιλαμβάνονται και η πτηνοτροφία, μελισσοκομία και σηροτροφία, καθόσον τα εξ αυτών προϊόντα εμπίπτουν στα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα ζωικής προέλευσης.

β) Οι εκμεταλλευτές αλωνιστικών συγκροτημάτων, ελαιοτριβείων κλπ., που λαμβάνουν την αμοιβή τους σε είδος αλωνιστικού, εκθλιπτικού και συναφούς δικαιώματος, που προέρχεται από προϊόντα και υποπροϊόντα φυτικής προέλευσης.

3. Ως παραγωγοί τους οποίους βαρύνει η ειδική ασφαλιστική εισφορά, θεωρούνται και τα πρόσωπα, τα οποία κατά το παρελθόν όπως είχε κριθεί από τη Διοίκηση (Υπ. Οικ. Εγκ. 30/1971), θεωρούνταν ως παραγωγοί και βαρύνονταν με την εισφορά του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4169/1961. Ενδεικτικά αναφέρονται:

α) Τα πρόσωπα εν γένει που διαθέτουν εκχρηματιζόμενη γεωργική παραγωγή, έστω και αν τα πρόσωπα αυτά ασκούν ελεύθερα επαγγέλματα, όπως είναι οι γιατροί, οι δικηγόροι κ.λ.π.

β) Οι επιχειρήσεις που αγοράζουν ζώα για πάχυνση, τα οποία στη συνέχεια πωλούν αυξημένα κατά βάρος σε πολύ υψηλότερη τιμή σε σχέση με την τιμή αγοράς τους.

γ) Οι δασικοί συνεταιρισμοί, που ενεργούν απολήψεις δασικών προϊόντων από μισθωμένες δασικές δημόσιες εκτάσεις, τα οποία πωλούν στη συνέχεια χονδρικά.

δ) Οι αλιευτικοί συνεταιρισμοί, που μισθώνουν αλιευτικές θέσεις ή ιχθυοτροφεία που ανήκουν στο Δημόσιο, οι οποίοι ενεργούν αλιεύσεις παντός είδους ιχθύων, τους οποίους πωλούν στη συνέχεια χονδρικά.

ΣΤ) ΥΠΟΧΡΕΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

1. Οι υπόχρεοι για την απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς στο Δημόσιο (Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία) είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 5^α, εκείνοι οι οποίοι κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων υποχρεούνται στην έκδοση των προβλεπόμενων από τον εν λόγω Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (τιμολογίων, εκκαθαρίσεων κ.λ.π.) και ειδικότερα:

α) Ο αγοραστής των αγροτικών προϊόντων ή υποπροϊόντων επιτηδευματίας, ο οποίος υποχρεούται να παρακρατήσει από τον παραγωγό την οφειλόμενη επί της αξίας των προϊόντων του εισφορά την οποία πρέπει να αναγράψει στο εκδιδόμενο από αυτόν τιμολόγιο αγοράς των αγροτικών προϊόντων, ανεξάρτητα αν η αγορά των προϊόντων αυτών γίνεται “τοις μετρητοίς” ή “επί πιστώσει”. Σε περίπτωση δε που καταβάλλεται από τους αγοραστές των αγροτικών προϊόντων στους παραγωγούς αυτών προκαταβολή για τη μέλλουσα αγορά των προϊόντων αυτών, η ειδική ασφαλιστική εισφορά δεν θα παρακρατηθεί από τους αγοραστές κατά το χρόνο χορήγησης της προκαταβολής αυτής, αλλά κατά το χρόνο έκδοσης του σχετικού τιμολογίου αγοράς των εν λόγω προϊόντων .

β) Ο πωλητής των αγροτικών προϊόντων ή υποπροϊόντων παραγωγός στις περιπτώσεις:

- ◆ Της χονδρικής πώλησης των προϊόντων αυτών και
- ◆ Της χονδρικής ή λιανικής πώλησης των εν λόγω προϊόντων μέσω του δικού του καταστήματος, πρατηρίου ή άλλου χώρου.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν δημιουργείται υποχρέωση παρακράτησης της εισφοράς και συνεπώς ούτε και υποχρέωση αναγραφής της εισφοράς στο κατά περίπτωση εκδιδόμενο φορολογικό στοιχείο (τιμολόγιο πώλησης ή απόδειξη λιανικής πώλησης), καθόσον στις περιπτώσεις αυτές η εισφορά καταβάλλεται στο Δημόσιο (αρμόδια Δ.Ο.Υ.) απ' ευθείας από τον πωλητή των προϊόντων παραγωγό, που είναι και κατά το νόμο υπόχρεος για την απόδοση στο Δημόσιο της εισφοράς αυτής .

γ) Ο τρίτος (π.χ. αντιπρόσωπος, συνεταιριστική οργάνωση) που πουλάει τα αγροτικά προϊόντα ή υποπροϊόντα για λογαριασμό του παραγωγού, ο οποίος (τρίτος) υποχρεούται να παρακρατήσει από τον παραγωγό την οφειλόμενη επί του καταβλητέου σ' αυτόν αντιτίμου των προϊόντων του εισφορά, την οποία πρέπει να αναγράψει στην εκδιδόμενη απ' αυτόν εκκαθάριση.

Σημειώνεται ότι στην περίπτωση που η ειδική ασφαλιστική εισφορά δεν αποδοθεί από τον αγοραστή των αγροτικών προϊόντων επιτηδευματία ή από τον τρίτο, που πουλάει τα προϊόντα αυτά για λογαριασμό του παραγωγού, αυτή θα καταλογισθεί σε βάρος των προσώπων αυτών με πράξη του προϊστάμενου της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), έστω και αν τα εν λόγω πρόσωπα δεν παρακράτησαν, κατά τα ανωτέρω, την ως άνω εισφορά από τους παραγωγούς.

2. Εξαιρετικά, δεν εμπíπτουν στην κατηγορία των κατά τα ανωτέρω υπόχρεων. Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 5^α, αυτοί που υποχρεούνται στην απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των παραγράφων 12 και 13 του ως άνω άρθρου και συγκεκριμένα αυτοί που υποχρεούνται στην απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς κατά τα οριζόμενα στις ειδικές περιπτώσεις α' έως ε' της παραγράφου 2 του αμέσως παρακάτω τίτλου Ζ' της εγκυκλίου αυτής.

Ζ) ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 5^α, η ειδική ασφαλιστική εισφορά αποδίδεται στο Δημόσιο, και ειδικότερα στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.), από τους κατά νόμο υπόχρεους για την καταβολή της εισφοράς αυτής (ανωτέρω τίτλος ΣΤ') μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 30 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων και κατά την οριζόμενη σ' αυτό διαδικασία, ανάλογα εφαρμοζόμενη. Ειδικότερα:

Μέχρι και την εικοστή των μηνών Φεβρουαρίου, Μαΐου, Αυγούστου και Νοεμβρίου κάθε έτους, οι κατά τα ανωτέρω υπόχρεοι οφείλουν να υποβάλουν στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) :

α) Τετραπλότυπη δήλωση (καρμπονιζέ) απόδοσης της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς, που αναλογεί στην αξία των κατά το προηγούμενο ημερολογιακό τρίμηνο αγορασθέντων ή πωληθέντων αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων, κατά περίπτωση.

Στην ως άνω δήλωση αναγράφονται τα πλήρη στοιχεία του υπόχρεου (ονοματεπώνυμο ή επάγγελμα, διεύθυνση, αριθμός φορολογικού μητρώου), το τρίμηνο, το οποίο αφορά την εισφορά, ο συνολικός αριθμός των εκδοθέντων κατ' είδος φορολογικών στοιχείων (τιμολογίων, εκκαθαρίσεων), η αξία κάθε κατηγορίας των στοιχείων αυτών και το ποσό της εισφοράς.

β) Αποδεικτικό καταβολής της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 11 του άρθρου 5^α, ο τύπος και το περιεχόμενο της ανωτέρω δήλωσης για την απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα καθορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία θα σας κοινοποιηθεί όταν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Όπως ρητά αναφέρεται και στην προαναφερόμενη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 5^α, ο παραπάνω τρόπος απόδοσης της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς δεν θα εφαρμόζεται στις περιπτώσεις των παραγράφων 12 και 13 του ίδιου άρθρου. Ήτοι στις περιπτώσεις:

α) Της λιανικής πώλησης αυτοσίων αγροτικών προϊόντων και υποπροϊόντων στις κατά τόπους λαϊκές αγορές από τους παραγωγούς φυσικά ή νομικά πρόσωπα (υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης β της παρ. 4 του άρθρου 5^α και περίπτωση α' της παραγράφου. 5 του τίτλου Δ' της εγκυκλίου).

Στην ανωτέρω περίπτωση προϊόντων απευθείας από τον παραγωγό και καταβολής της αξίας τους σ' αυτόν με εντολή πληρωμής από την Αγροτική τράπεζα της Ελλάδος ή άλλη Τράπεζα (παράγραφος 13 άρθρου 5^α).

Στην ανωτέρω περίπτωση, η ειδική ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 5^α, παρακρατείται από την Τράπεζα και αποδίδεται στον ΕΛ.Γ.Α.

γ) Των αγροτικών προϊόντων, τα οποία παραδίδονται με βάση Κανονισμούς της Ε.Ο.Κ. στην αγοραστική παρέμβαση ή στην απόσυρση, και για την οποία δεν προηγήθηκε πράξη αγοράς τους (βλ. υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β της παρ. 4 του άρθρου 5^α και περίπτωση β' της παρ. 5 του τίτλου Δ' της εγκυκλίου).

Στην ανωτέρω περίπτωση, η ειδική ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 5^α, παρακρατείται από την τράπεζα και αποδίδεται στον ΕΛ.Γ.Α.

δ) Της ενίσχυσης στην παραγωγή του ελαιόλαδου, που χορηγείται από την Ε.Ο.Κ. στους ελαιοπαραγωγούς (βλ. υποπερίπτωση δδ' της περίπτωσης β της παρ. 4 του άρθρου 5^α και περίπτωση δ' της παρ. 5 του τίτλου Δ' της εγκυκλίου). Στην ανωτέρω περίπτωση, η ειδική ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 5^α, παρακρατείται από την Τράπεζα και αποδίδεται στον ΕΛ.Γ.Α.

ε) Των καπνών σε φύλλα, που αγοράζονται από το ελεύθερο εμπόριο (βλ. υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης β της παρ. 4 του άρθρου 5^α και περίπτωση γ' της παρ. 5 του τίτλου Δ' της εγκυκλίου).

Στην ανωτέρω περίπτωση, ο τρόπος απόδοσης της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα καθορισθεί, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 13 του άρθρου 5^α, με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

Η) ΑΡΜΟΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 5^α, αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία για την εισπραξη της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς είναι εκείνη, που αρμόδια για την παραλαβή των φορολογικών στοιχείων (τιμολογίων, εκκαθαρίσεων ή άλλων εγγράφων), που εκδίδονται ή υποβάλλονται, κατά περίπτωση, από τους ανωτέρω υπόχρεους.

Θ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

1. Ως προς τη διαδικασία της εισπραξης από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα εφαρμόζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 5^α, οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 65 του Π.Δ. 16/1989 “περί κανονισμού λειτουργίας των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών κ.λ.π.” (ΦΕΚ 6Α/1989).

2. Τα έσοδα από την ειδική ασφαλιστική εισφορά υπέρ του ΕΛ.Γ.Α., που εισπράττονται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.), βεβαιώνονται και εισάγονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό στον Κ.Α.Ε. με την κατονομασία “έσοδα από ειδική ασφαλιστική εισφορά υπέρ ΕΛ.Γ.Α. (άρθρο 5^α Ν.1790/1988 και άρθρο 31Ν.2040/1992)”. Στην συνέχεια τα έσοδα αυτά αποδίδονται από την αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στον ΕΛ.Γ.Α., μέσω του προϋπολογισμού του Υπουργείου Γεωργίας, με την εγγραφή κατ’ έτος ισόποσης πίστωσης, ύστερα από πρόταση του ΕΛ.Γ.Α. προς το Υπουργείο αυτό (παρ. 14 άρθρου 5^α).

Από τα ανωτέρω ποσά της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς, που εισπράττονται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) υπέρ του ΕΛ.Γ.Α., παρακρατείται από την αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ποσοστό 3%, ως ποσοστό εισπραξης. Επίσης από τα ποσά αυτά, που εισπράττονται από τις άνω υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) με βάση τις δηλώσεις απόδοσης από τους υπόχρεους της παραπάνω εισφοράς και τους λοιπούς τίτλους εισπραξης, παρακρατείται επιπλέον από την ίδια ως άνω Διεύθυνση ποσοστό 5%, ως ποσοστό βεβαίωσης.

Ι) ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ - ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ - ΛΟΙΠΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 5^α, σε περίπτωση που ο υπόχρεος στην απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς παραλείψει να αποδώσει αυτή ή αποδίδει αυτή εκπρόθεσμα ή ελλιπώς στη Δημόσια Οικονομική υπηρεσία, καταλογίζονται σε βάρος του, πλην της εισφοράς, και οι προσαυξήσεις και τα πρόστιμα, που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν.Δ.3323/1955, όπως ισχύουν κάθε φορά. Κατά την έκδοση Δε των καταλογιστικών πράξεων θα πρέπει να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή στον υπολογισμό των προσαυξήσεων και των προστίμων, γιατί οι προσαυξήσεις και τα πρόστιμα αυτά είναι διαφορετικά στην περίπτωση, που ο υπόχρεος σε καταβολή της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς οφείλει να την παρακρατεί και διαφορετικά στην περίπτωση, που η εισφορά αυτή βαρύνει τον ίδιο υπόχρεο. Διευκρινίζεται, ότι οι κυρώσεις αυτές είναι ανεξάρτητες από τις κυρώσεις, που επιβάλλονται, σε βάρος των άνω υπόχρεων σε απόδοση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς για παραβάσεις των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικών στοιχείων για μη έκδοση ή πλημμελή έκδοση εκ μέρους τους των

προβλεπόμενων από τον εν λόγω Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (τιμολογίων, εκκαθαρίσεων κ.λ.π.).

Επισημαίνεται επίσης, ότι πέρα των προσαυξήσεων και των προστίμων του άρθρου 67 του Ν.Δ.3323/1955, που θα καταλογίζονται σε βάρος των ως άνω υπόχρεων, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, δεν θα καταλογίζονται σε βάρος αυτών και τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 30, 31 και 33 του Ν.820/1978, όπως ισχύει.

Σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη, ο κατά τα ανωτέρω καταλογισμός ενεργείται με την πράξη του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας, κατά της οποίας επιτρέπονται τα ένδικα μέσα και βοηθήματα, που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, εφαρμοζομένων επίσης ανάλογα και των διατάξεων του άρθρου 65 του Ν.Δ/τος 3323/1955, όπως ισχύει. Συνεπώς, οι διαφορές, που αναφύονται κατά την εφαρμογή των διατάξεων περί επιβολής της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς, θα εκδικάζονται από τα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 11 του άρθρου 5^α, ο τύπος και το περιεχόμενο της ανωτέρω πράξης καταλογισμού της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα καθορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία και θα σας κοινοποιηθεί όταν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Διευκρινίζεται ότι στην περίπτωση της παρ. 5 του άρθρου 5^α (βλέπετε ανωτέρω παρ. 3 τίτλου Δ), η ειδική ασφαλιστική εισφορά καταλογίζεται σε βάρος του επιτηδευματία, στο κατάστημα κ.λ.π. του οποίου βρέθηκαν ή πουλήθηκαν απ' αυτόν τα αγροτικά προϊόντα και υποπροϊόντα, των οποίων η προέλευση δεν αποδεικνύεται από τιμολόγια ή άλλα φορολογικά στοιχεία. Η οφειλόμενη στην προκειμένη περίπτωση εισφορά υπολογίζεται με βάση τη μέση τιμή χονδρικής αγοράς των προϊόντων αυτών από τους παραγωγούς.

Επομένως, στην περίπτωση που τα βιβλία επιτηδευματία, που ασχολείται με το εμπόριο (χονδρικά ή λιανικά) εγχωρίων αγροτικών προϊόντων ή υποπροϊόντων αυτοσίων ή μετά από προηγούμενη βιομηχανική ή βιοτεχνική επεξεργασία, απορρίπτονται ως ανακριβή, για οποιοδήποτε λόγο, τα δε προσδιοριζόμενα οριστικά ακαθάριστα έσοδα αυτού αντιστοιχούν σε αγορές αγροτικών προϊόντων αξίας μεγαλύτερης απ' αυτή, που εμφανίζεται στα βιβλία του, θα καταλογίζεται σε βάρος του η αναλογούσα ειδική ασφαλιστική εισφορά στην προκύπτουσα διαφορά. Στην περίπτωση αυτή, η αξία των θεωρούμενων, κατ' αμάχητο τεκμήριο, ως αγορασθέντων από παραγωγούς αγροτικών προϊόντων, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Αρχή (αρμόδια Δ.Ο.Υ.), σε συνάρτηση με τα οριστικά καθορισθέντα ακαθάριστα έσοδα του επιτηδευματία και τις εν γένει επαγγελματικές αυτού δαπάνες.

Εάν κατά τον έλεγχο φόρου εισοδήματος διαπιστωθεί οφειλή ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς, η σχετική πράξη καταλογισμού της εισφοράς θα κοινοποιείται στον υπόχρεο μαζί με το φύλλο ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του ίδιου οικονομικού έτους και θα επιδιώκεται η ταυτόχρονη εφαρμογή της λοιπής διαδικασίας βεβαίωσης, ώστε να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων σε σχέση με τα προσδιορίζοντα τη φορολογητέα ύλη στοιχεία.

Επί της εφαρμογής της προαναφερόμενης διάταξης εφιστάται όμως ιδιαίτερα η προσοχή των Φορολογικών Αρχών (Δ.Ο.Υ.), καθόσον με την ορθή εφαρμογή αυτής θα αποφευχθεί η αγορά αγροτικών προϊόντων χωρίς έκδοση τιμολογίων και θα διασφαλισθούν τα έσοδα του ΕΛ.Γ.Α. από την ειδική ασφαλιστική εισφορά, καθώς και τα έσοδα του Δημοσίου από τις λοιπές φορολογίες.

Κρίνεται σκόπιμο να διευκρινισθεί, ότι η ανωτέρω διάταξη δεν αφορά τις καταχωρισθείσες στα βιβλία του επιτηδευματία συναλλαγές χωρίς τιμολόγια, για την έκδοση των οποίων υπόχρεος ήταν ο πωλητής, πλην όμως αυτός αρνήθηκε την έκδοση των εν λόγω τιμολογίων. Στην περίπτωση αυτή για να αποφευχθεί ο

καταλογισμός της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς σε βάρος του αγοραστή επιτηδεύματι, θα πρέπει αυτός, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ.8 του άρθρου 20 του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων να εκδώσει δικό του τιμολόγιο αγοράς ή να έχει καταχωρήσει στα βιβλία του τις χωρίς τιμολόγια αγορές του με πλήρη τα στοιχεία του πωλητή, υποχρεούμενος να υποβάλει για τις αγορές του αυτές στη Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) τις προβλεπόμενες από το άρθρο 32 παρ. 1 του ίδιου ως άνω Κώδικα καταστάσεις.

2. Επίσης, στην ειδική ασφαλιστική εισφορά, εφαρμόζονται ανάλογα, με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 5^α, και οι διατάξεις:

α) Του Ν.Δ.3323/1955, όπως ισχύουν κάθε φορά, οι οποίες αφορούν τη διοικητική επίλυση της διαφοράς, την παραγραφή και τη λοιπή εν γένει διαδικασία.

β) Του άρθρου 18 του Ν.Δ.4242/1962, με τις οποίες προβλέπεται η έκδοση προσωρινής πράξης καταλογισμού της εν λόγω εισφοράς μετά των νομίμων προσαυξήσεων.

Διευκρινίζεται ότι προσωρινή βεβαίωση της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς μπορεί να γίνει, αδιάφορα από το έτος, που ανάγονται τα οφειλόμενα απ' αυτή ποσά.

ΙΑ) ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΑΠΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ

1. Με τις διατάξεις της παρ. 15 του άρθρου 5^α ορίζεται, ότι η ειδική ασφαλιστική εισφορά, που εισπράττεται υπέρ του ΕΛ.Γ.Α., απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου και κάθε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου.

Έτσι βάσει της ανωτέρω διάταξης, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου και κάθε άλλη επιβάρυνση η ειδική ασφαλιστική εισφορά, τόσο στην περίπτωση, που αυτή αποδίδεται από τους υπόχρεους στο Δημόσιο. Όσο και στην περίπτωση, που αυτή αποδίδεται από το Δημόσιο στον ΕΛ.Γ.Α.

2. Σημειώνεται επίσης, ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 1 και 2 του Ν.1790/1988 (ΦΕΚ 134Α), όπως ισχύει, απαλλάσσονται από κάθε φόρο και τέλος χαρτοσήμου και οι παροχές, που χορηγούνται από τον ΕΛ.Γ.Α., στους ασφαλισμένους του με βάση τον ως άνω νόμο.

ΙΒ) ΧΡΟΝΟΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Με τις διατάξεις της παρ. 16 του άρθρου 5^α ορίζεται, ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού τίθενται σε εφαρμογή την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του Ν.2040/1992 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Συνεπώς, η ειδική ασφαλιστική εισφορά θα επιβάλλεται, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5^α, από 1 Ιουνίου 1992.

Εξαιρετικά, με βάση την ίδια ως άνω διάταξη, ως προς τα προϊόντα και υποπροϊόντα αλιευτικής και υδατοκαλλιεργητικής προέλευσης, η ημερομηνία έναρξης της επιβολής της ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς θα ορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.